अलमङ्ग विकारोऽयं त्रयोदशसमाः कृतः। शमयैनं महाप्राज्ञ कामक्रोधसमेधितं।
न चैव शक्तः पार्थानां यस्त्वमर्थमभीप्ससि। सूतपुत्रो दृढक्रोधो भ्राता दुःशासनश्च ते।
भीष्मे द्रोणे कृपे कर्णे भीमसेने धनञ्जये। धृष्टद्युम्ने च संक्रुद्धे न स्युः सर्व्वाः प्रजाः ध्रुवं।
अमर्षवशमापन्नो माकुरूंस्तात जीघनः। एषा हि पृथिवी कृत्स्ना मागमत्त्वत् कृते वधं।
यच्च त्वं मन्यसे मूढ भीष्मद्रोणकृपादयः। योत्स्यन्ते सर्व्वशक्त्येति नैतदद्योपपद्यते। ४९०
समं हि राज्यं प्रीतिश्च स्थानं हि विदितात्मनां। पाण्डवेष्वथ युष्मासु धर्म्मस्त्वभ्यधिकस्ततः।
राजपिण्डभयादेते यदि हास्यन्ति जीवितं। न हि शक्ष्यन्ति राजानं युधिष्ठिरमुदीक्षितुं।
न लोभादर्थसम्पत्तिर्नराणामिह दृश्यते। तदलं तात लोभेन प्रशाम्य भरतर्षभ।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि गान्धारीवाक्येऽष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः॥ १२८॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ तत्तु वाक्यमनादृत्य सोऽर्थवन्मातृभाषितं। पुनः प्रतस्थे संरम्भात् सकाशमकृतात्मनां
ततः सभायां निर्गम्य मन्त्रयामास कौरवः। सौबलेन मतावेण राज्ञा शकुनिना सह। ४९५
दुर्य्योधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च। दुःशासनचतुर्थानामिदमासीद्विचेष्टितं।
पुराऽयमस्मान् गृह्णाति क्षिप्रकारी जनार्द्दनः। सहितो धृतराष्ट्रेण राज्ञा शान्तनवेन च।
वयमेव हृषीकेशं निगृह्णीम बलादिव। प्रसह्य पुरुषव्याघ्रमिन्द्रो वैरोचनिं यथा।
श्रुत्वा गृहीतं वार्ष्णेयं पाण्डवा हतचेतसः। निरुत्साहा भविष्यन्ति भग्नदंष्ट्रा इवोरगाः।
अयं ह्येषां महाबाहुः सर्व्वेषां शर्म्म वर्म्म च। अस्मिन् गृहीते वरदे ऋषभे सर्व्वसात्वतां। ४९०
निरुद्यमा भविष्यन्ति पाण्डवाः सोमकैः सह। तस्माद्वयमिहैवैनं केशवं क्षिप्रकारिणं।
क्रोशतो धृतराष्ट्रस्य बद्ध्वा योत्स्यामहे रिपून्। तेषां पापमभिप्रायं पापानां दुष्टचेतसां।
इङ्गितज्ञः कविः क्षिप्रमन्वबुध्यत सात्यकिः। तदर्थमभिनिष्क्रम्य हार्द्दिक्येन सहास्थितः।
अब्रवीत् कृतवर्म्माणं क्षिप्रं योजय वाहिनीं। व्यूढानीकःसभाद्वारमुपतिष्ठस्व दंशितः।
यावदाख्याम्यहञ्चैतत् कृष्णायाक्लिष्टकारिणे। स प्रविश्य सभां वीरः सिंहो गिरिगुहामिव। ४९५
आचष्ट तमभिप्रायं केशवाय महात्मने। धृतराष्ट्रन्ततश्चैव विदुरञ्चान्वभाषत।
तेषामेतमभिप्रायमाचचक्षे स्मयन्निव। धर्म्मादर्थाच्च कामाच्च कर्म्म साधुविगर्हितं।
मन्दाः कर्त्तुमिहेच्छन्ति न चावाप्यं कथञ्चन। पुरा विकुर्व्वते मूढाः पापात्मानः समागताः।
धर्षिताः काममन्युभ्यां क्रोधलोभवशानुगाः। इमं हि पुण्डरीकाक्षं जिघृक्षन्त्यल्पचेतसः।
पटेनाग्निं प्रज्वलितं यथा बाला यथा जडाः। सात्यकेस्तद्वचः श्रुत्वा विदुरो दीर्घदर्शिवान्। ४९८
धृतराष्ट्रं महाबाहुमब्रवीत् कुरुसंसदि। राजन् परीतकालास्ते पुत्राः सर्व्वे परन्तप।
अशक्यमयशस्यञ्च कर्त्तुं कर्म्म समुद्यताः। इमं हि पुण्डरीकाक्षमभिभूय प्रसह्य च।
निग्रहीतुं किलेच्छन्ति सहिता वासवानुजं। इमं पुरुषशार्द्दूलमप्रधृष्यं दुरासदं।
आसाद्य न भविष्यन्ति पतङ्गा इव पावकं। अयमिच्छन् हि तान् सर्व्वान् युध्यमानान् जनार्द्दनः।